

บทที่ 6

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

6.1 สรุปผลการศึกษา

6.1.1 ความแตกต่างของพื้นที่ศึกษา

การวิเคราะห์องค์ประกอบของโครงสร้างสังคมประจำรังระดับสกุล ของพื้นที่ศึกษาทั้ง 6 บริเวณ พบว่าโครงสร้างของแนวประจำรังเกาะค้างคาว สถานี A มีความหลากหลายของจำนวนสกุลของประจำรัง และสิ่งมีชีวิตอื่นๆ น้อยกว่า บริเวณ เกาะค้างคาว สถานี C ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับพื้นที่บริเวณ อื่นๆ พบว่าบริเวณอ่าวไทยตอนใน มีความหลากหลายของจำนวนสกุลของประจำรัง และสิ่งมีชีวิตต่างๆ ต่ำที่สุด บริเวณเกาะสมด เกาะกู๊ด ด้านอ่าวไทยฝั่งตะวันออกมีจำนวนสกุลของประจำรัง และสิ่งมีชีวิต อื่นๆ ที่พบมากกว่าบริเวณเกาะค้างคาวทั้ง 2 สถานี โดยเกาะกู๊ดมีจำนวนสกุลของประจำรัง และ สิ่งมีชีวิตมากกว่าบริเวณเกาะสมด ส่วนบริเวณเกาะมาตรฐาน และเกาะอีแรดทางด้านอ่าวไทยฝั่ง ตะวันตกเป็นพื้นที่ที่มีจำนวนสกุลของประจำรัง และสิ่งมีชีวิตอื่นๆ มีค่าสูงที่สุด โดยเกาะมาตรฐานมีจำนวน สกุลของประจำรัง และสิ่งมีชีวิตมีค่าน้อยกว่า เกาะอีแรด ซึ่งเป็นบริเวณที่มีความหลากหลายของ สิ่งมีชีวิตสูงที่สุด

จากการวิเคราะห์หาเบอร์เต็นต์ปักคลุมพื้นที่ของประจำรัง สิ่งมีชีวิตชนิดต่างๆ ตลอดจน องค์ประกอบที่ไม่มีชีวิต พบว่าองค์ประกอบหลักของประจำรังเกือบทุกบริเวณ คือ ประจำรังไขด (*Porites spp.*) ยกเว้นบริเวณเกาะอีแรด ที่ประจำรังกลุ่มเด่นเป็นประจำรังลายดอกไม้ (*Pavona spp.*) แต่ขนาด ของก้อนประจำรัง (colony) แต่ละก้อนจะแตกต่างกันไปในแต่ละบริเวณ และเมื่อนำเข้ามูลมากวิเคราะห์ การเข้าก้อนของสถานที่ตามความต่างของสกุลของประจำรัง และสิ่งมีชีวิตชนิดอื่นๆ รวมถึงเบอร์เต็นต์ ปักคลุมพื้นที่ของประจำรัง และสิ่งมีชีวิตแต่ละชนิดของทั้ง 6 บริเวณ สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่ม คือ บริเวณที่มีความหลากหลายของจำนวนสิ่งมีชีวิตต่ำ ได้แก่ เกาะค้างคาว สถานี A เกาะค้างคาว สถานี C และเกาะมาตรฐาน โดยเกาะค้างคาวสถานี C มีองค์ประกอบของประจำรัง และเบอร์เต็นต์ปักคลุมพื้นที่ ของสิ่งมีชีวิตอื่นๆ คล้ายคลึงกับเกาะมาตรฐานมากกว่าบริเวณเกาะค้างคาว สถานี A ส่วนอีกกลุ่ม คือ บริเวณที่มีความหลากหลายของจำนวนสิ่งมีชีวิตสูง ได้แก่ เกาะสมด เกาะกู๊ด และเกาะอีแรด เมื่อ พิจารณาจำนวนสกุลของประจำรัง สิ่งมีชีวิต และสิ่งไม่มีชีวิตที่พบ ของการวิเคราะห์วิธี line intercept transect ค่าจำนวนสกุลของประจำรังเกาะสมด และเกาะกู๊ด มีค่าใกล้เคียงกัน โดยเกาะสมดมีค่า จำนวนสกุลของประจำรังน้อยกว่า 1 สกุล แต่ค่าจำนวนสกุลของประจำรังบริเวณเกาะกู๊ดมีค่าเท่ากับ เกาะอีแรด ส่วนวิธี video belt transect ค่าจำนวนสกุลของประจำรัง บริเวณเกาะกู๊ด มีค่าสูงกว่า บริเวณเกาะสมด 8 สกุล แต่ค่าจำนวนสกุลของประจำรังบริเวณเกาะกู๊ดมีค่าน้อยกว่าบริเวณ

เกาะอีแรด 1 สกุล ซึ่งองค์ประกอบของปะการังสิ่งมีชีวิต และเปอร์เซ็นต์ปีกคลุมพื้นที่ของสิ่งมีชีวิต ของเกาะสม็อดมีความคล้ายคลึงกับเกาะกุฎี มากกว่าบริเวณเกาะอีแรด ซึ่งอาจจะเกิดจากปัจจัยสำคัญ ของสิ่งแวดล้อมที่คล้ายคลึงกันของเกาะสม็อด และเกาะกุฎี ที่อยู่บริเวณเดียวกันมากกว่าเกาะอีแรด นอกจากนี้พบว่าเปอร์เซ็นต์ปีกคลุมของปะการังไขด (Porites spp.) และเปอร์เซ็นต์ของปะการังตาย (Dead Coral) จะเป็นองค์ประกอบชนิดหลักที่มีอิทธิพลต่อความเหมือนหรือความคล้าย จากการวิเคราะห์การเข้ากลุ่มของสถานที่ทั้ง 6 บริเวณ โดยการวิเคราะห์ด้วยเทคนิค Cluster Analysis

6.1.2 การบันทึกข้อมูล

เมื่อเปรียบเทียบเวลาในการบันทึกข้อมูลระหว่างวิธี video belt transect และวิธี line intercept transect พบร่วมกับวิธี video belt transect ใช้เวลาในการบันทึกข้อมูลน้อยกว่าhalbay เท่าตัว โดยการเก็บข้อมูลวิธี video belt transect ใช้เวลาในการเก็บข้อมูล transect ละ 2 นาที ส่วนการเก็บข้อมูลวิธี line intercept transect ใช้เวลาในการเก็บข้อมูล transect ละ 20 นาที ซึ่งการเก็บข้อมูลด้วยกล้องวิดีโอดำรงการบันทึกภาพในลักษณะแนวตั้งจากกับระนาบของพื้นผิว โดยการบันทึกภาพให้มีระยะห่างระหว่างจุดโฟกัส (focus) ของกล้องบันทึกภาพกับพื้นผิวประมาณ 25 เซนติเมตร จะมีความกว้างของพื้นที่การบันทึกข้อมูลกว้าง 25 เซนติเมตร และมีระยะทาง 20 เมตร การบันทึกภาพต้องให้หน้ากล้องวิดีโอดูอยู่ในแนวระนาบ เพื่อป้องกันการเกิดมุมบิดของภาพ (torsion angle) ที่จะมีผลกระทบกับการวิเคราะห์ข้อมูล และความเร็วที่เหมาะสมในการบันทึกภาพประมาณ 10 เมตร/นาที ภาพที่ได้จะมีความคมชัดสำหรับการนำภาพมาทำการจำแนกชนิดของปะการังระดับสกุล และการบันทึกข้อมูลแต่ละครั้งจะต้องประเมินปริมาณแสงที่ระดับความลึกต่างๆ หรือปริมาณตะกอนแขวนลอยที่อยู่ในมวลน้ำที่มีผลต่อปริมาณแสง ขณะที่ทำการบันทึกข้อมูล เพราะหากปริมาณแสงน้อยอาจจะต้องเพิ่มแหล่งกำเนิดแสงหรือใช้แผ่นฟิลเตอร์สีแดง (red filter) สำหรับการปรับค่าแสงบางช่วงสีในระหว่างการบันทึกภาพ เนื่องจากการส่องผ่านของแสงลงสู่ท้องน้ำ เช่น ช่วงคลื่นอินฟารेड (infrared) จะถูกดูดกลืนได้ในมวลน้ำ ดังนั้นการชดเชยแสงสีแดงจึงมีความจำเป็นเพื่อจะทำให้การบันทึกภาพได้ค่าสีที่แท้จริงของสิ่งมีชีวิต และวัตถุต่างๆ ได้น้ำ

6.1.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

ปัจจุบันการวิเคราะห์ข้อมูลวิธี video belt transect ที่ทำการสุมจุดหน้าจอภาพโดยตรงนั้น จะใช้เวลาในการวิเคราะห์ข้อมูลนานกว่าการวิเคราะห์ข้อมูล โดยวิธี line intercept transect ที่จะต้องใช้เวลาในกระบวนการสุมภาพเพื่อนำมาสุมจุด การสุมจุดในแต่ละครั้งของการหยุดภาพ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีการพัฒนาโปรแกรมการสุมจุด สำหรับการสุมจุดบนจอภาพแต่ละครั้งของการหยุดภาพเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลเปอร์เซ็นต์ปีกคลุม เพราะโปรแกรมดังกล่าวจะช่วยลดระยะเวลาใน

กระบวนการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งจากการศึกษาครั้งนี้ในการวิเคราะห์ข้อมูลวิธี video belt transect พบว่าการวิเคราะห์ข้อมูล ระดับสกุล จำนวนการสุมจุด 9 จุด ต่อการหยุดภาพแต่ละครั้ง แบบ fixed point ที่มีจำนวนครั้งของการหยุดภาพทั้งหมด 40 ครั้ง ต่อความยาวเส้นเทป 20 เมตร จำนวนข้าข้าง การเก็บตัวอย่าง 5 ข้า เป็นช่วงที่มีความเหมาะสม ที่จะนำมาใช้สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลของ โครงสร้างของแนวปะการังบริเวณอ่าวไทย สามารถลดปริมาณงาน ช่วงเวลาการปฏิบัติงานได้น้ำ ตลอดจนช่วงเวลาสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลในห้องปฏิบัติการ เพาะการสำรวจวิธี video belt transect ให้ค่าจำนวนสกุลของปะการัง สิ่งมีชีวิตอื่นๆ และสิ่งไม่มีชีวิตที่พบ ตลอดจนอัตราส่วนของ เปอร์เซ็นต์ปักคลุมพื้นที่ ทั้งบริเวณที่มีความหลากหลายของสิ่งมีชีวิตต่ำ และบริเวณที่มีความ หลากหลายของสิ่งมีชีวิตสูง ใกล้เคียงกับวิธี line intercept transect ซึ่งเป็นวิธีการมาตราฐานของการ สำรวจในปัจจุบัน

6.2 ข้อเสนอแนะและการศึกษาเพิ่มเติม

6.2.1 การศึกษาเบรี่ยบเทียบลักษณะของโครงสร้างของแนวปะการัง บริเวณเกาะที่อยู่ห่างผ่าน
หรือแนวปะการังในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบน้อย ทั้งจากปัจจัยธรรมชาติ และกิจกรรมต่างๆ ของมนุษย์
 เช่น การศึกษาเบรี่ยบเทียบกับลักษณะของแนวปะการังเกาะกระ จังหวัดศรีธรรมราช ซึ่งเป็นพื้นที่
 ที่มีการปักป้องพื้นที่สูง บริเวณเกาะที่ได้รับสัม�ทานการเก็บรังนก เป็นต้น รวมถึงการศึกษา

เปรียบเทียบกับลักษณะโครงสร้างของแนวป่ารัง ทางผังตะวันตกของประเทศไทยบริเวณฝั่งทะเลอันดามัน ซึ่งมีหลายบริเวณที่ลักษณะของโครงสร้างสังคมสิ่งมีชีวิตในแนวป่ารังมีความหลากหลายของสิ่งมีชีวิตทั้งที่เป็นป่ารัง และสิ่งมีชีวิตอื่นๆ สูงกว่าบริเวณอ่าวไทย ดังนั้นหากมีการศึกษาเปรียบเทียบจะสามารถระบุได้ว่าการเก็บข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธี video belt transect มีความเหมาะสมสมระดับใด ที่จะสามารถนำวิธี video belt transect มาใช้ทดแทนวิธี line intercept transect จากปัจจัยจำกัดด้านต่างๆ รวมถึงการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีการบันทึกภาพที่สามารถสนับสนุนการทำงานในปัจจุบัน สำหรับการประเมินผลกระทบ การติดตามการเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างของระบบนิเวศแนวป่ารัง ทั้งในระยะสั้น และระยะยาวของประเทศไทย

6.2.2 การศึกษาครั้งนี้เปรียบเทียบการเก็บข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูลที่ทำการเก็บข้อมูลจากแนวการสำรวจเดียวกัน โดยกระบวนการบันทึกข้อมูล วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีการมาตราฐานของแต่ละวิธี ซึ่งจากการวิเคราะห์เบรียบเทียบระหว่างวิธี line intercept transect และวิธี video belt transect บางพื้นที่ให้ค่าความหลากหลายของจำนวนสกุลของป่ารัง และชนิดของสิ่งมีชีวิตแตกต่างกันค่อนข้างสูง เช่น การวิเคราะห์ข้อมูลวิธี line intercept transect บริเวณเกาะภูฎี จังหวัดระยอง ให้ค่าความหลากหลายของจำนวนสกุลของป่ารัง และชนิดของสิ่งมีชีวิตสูงกว่าบริเวณเกาะเสม็ดเพียง 1 สกุล แต่ผลการวิเคราะห์วิธี video belt transect จำนวนสกุลของป่ารัง และชนิดของสิ่งมีชีวิตที่พบบริเวณเกาะภูฎีสูงกว่า บริเวณเกาะเสม็ดถึง 8 สกุล และจากการวิเคราะห์วิธี video belt transect บริเวณเกาะมาตรา ที่ให้ค่าจำนวนสกุลของป่ารัง และชนิดของสิ่งมีชีวิต น้อยกว่าวิธี line intercept transect 5 สกุล คาดว่าขนาดของพื้นที่ปักคลุมของสิ่งมีชีวิตแต่ละชนิดที่จะมีผลต่อค่าของจำนวนสกุลของป่ารังที่พบ ตลอดจนเบอร์เซ็นต์ปักคลุมรวมในการวิเคราะห์ด้วยวิธี video belt transect หรือจำนวนการสูมจุดที่จะนำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลบริเวณเกาะเสม็ด และเกาะมาตรา

6.2.3 จากการศึกษาครั้งนี้ในส่วนของขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล ค่อนข้างจะใช้เวลามากในกระบวนการสุมภาพ และการสุมจุดในแต่ละครั้งของการหยุดภาพ และการวิเคราะห์หาเบอร์เซ็นต์ปักคลุมพื้นที่ของป่ารัง และชนิดของสิ่งมีชีวิตแต่ละชนิด ดังนั้นมีความจำเป็นที่จะต้องมีเครื่องมือสำหรับช่วยในการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธี video belt transect โดยการร่วมกันศึกษากับผู้เชี่ยวชาญสาขาอื่นๆ เช่น ผู้ที่มีความชำนาญด้านโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ในการพัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำหรับการสุมจุด การวิเคราะห์หาเบอร์เซ็นต์ปักคลุมพื้นที่ของสิ่งมีชีวิตที่สะดวกต่อการนำไปใช้ที่เป็นลิขสิทธิ์ของประเทศไทย โดยองค์กร และหน่วยงานต่างๆ ภายใต้ประเทศไทยสามารถนำมาใช้ได้อย่างถูกต้อง เป็นมาตรฐานเดียวกัน สามารถนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลในแต่ละบริเวณ เข้าสู่ระบบฐานข้อมูลการจัดการทรัพยากรป่ารังของประเทศไทย ได้ทันกับการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน